

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu i błędnym zastosowaniu art. 107 akapit pierwszy TFUE.

— W tym zakresie stwierdzone zostało, że w zaskarżonej decyzji pozwana uznała, że pomoc wprowadzona przez Republikę Włoską na mocy art. 149 akapit czwarty TUIR nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu TFUE. W szczególności pozwana stwierdziła, że nie istnieje żadna selektywna korzyść; skarżący uznaje natomiast, że wskazany przepis przyznaje selektywną korzyść kościołom uznanym przez państwo i stowarzyszeniom sportu amatorskiego oraz spełnia inne przesłanki zaistnienia pomocy państwa zgodnie z art. 107 akapit pierwszy TFUE.

3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu art. 107 akapit pierwszy TFUE.

— W tym zakresie zauważa się, że w zaskarżonej decyzji pozwana uznała, iż pomoc wprowadzona przez Republikę Włoską za pośrednictwem rzeczonoego zwolnienia z IMU nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu TFUE. W szczególności pozwana stwierdziła, że korzystający ze zwolnienia z IMU nie są „przedsiębiorstwami”. Skarżący uznaje natomiast, że to przedsiębiorstwa w rozumieniu prawa wspólnotowego korzystają ze zwolnienia oraz że spełnione są inne przesłanki zaistnienia pomocy państwa zgodnie z art. 107 akapit pierwszy TFUE.

4) Zarzut czwarty oparty na naruszeniu art. 296 TFUE.

— W tym zakresie podniesione zostało, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji z uwagi na brak uzasadnienia w związku ze wszystkimi wyżej wymienionymi zarzutami podniesionymi w skardze z naruszeniem art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — B&S Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-222/13)

(2013/C 164/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Business and Strategies in Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: L. Bihain, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną i zasadną, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;

— nakazanie Komisji Europejskiej wpisania skarżącej na skróconą listę kandydatów zaproszonych do udziału w postępowaniu przetargowym związanym z umową EuropeAid/132633/C/SER/multi, lot 7: Governance and home affairs (Zarządzanie i sprawy wewnętrzne);

— obciążenie Komisji całymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia, naruszenia zasady dobrej administracji, w szczególności w zakresie, w jakim wprowadza ona wymóg spójności, zasady poszanowania kontradiktoryjności, jak również naruszenia ochrony uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej i zasady sprawiedliwości, ponieważ Komisja w piśmie z dnia 2 kwietnia 2013 r., wysłanym po wydaniu przez nią decyzji z dnia 15 lutego 2013 r., po raz pierwszy odrzuciła jako niekwalifikujący się projekt nr 25 zgłoszony przez skarżącą w celu spełnienia kryterium możliwości technicznych, sprawiając tym samym, że liczba projektów kwalifikujących się jako projekty referencyjne spadła poniżej koniecznego minimum.

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia pkt 2.4.11.1.3 akapit drugi Praktycznego przewodnika po procedurach udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych Unii Europejskiej, jak również objaśnienia A 47 przedstawionego w odniesieniu do ogłoszenia o zamówieniu, ponieważ Komisja błędnie zinterpretowała pojęcie projektów referencyjnych kwalifikujących się do spełnienia kryterium wyboru dotyczącego możliwości technicznych kandydata.

Postanowienie Sądu z dnia 17 kwietnia 2013 r. — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste przeciwko Komisji

(Sprawa T-353/08) ⁽¹⁾

(2013/C 164/41)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.